

ლაგსთ თქვენი პარტიის და თქვენი ტსიქოლოგიის დამახასიათებელი მთავარი მხარე. ან რა უნდა მოვკითხო რიგიანი იმ ნაგავზედ გამოჩეკილ და აღზრდილ მატლებს, რომელთ „რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული“ პარტია ეწოდება და რომელმაც წარმოშვა ჯურაშვილი, ორჯონიშვილი, ლენინი, პლეხანოვი, მარტოვი, პანკრატოვი, ჩეკა და თქვენ, ბატონი ქართველობ მენშვერიებო, სოვეტების პირველნო. შემადგენელნო და პირველნო სულის ჩამდგენლნო!

დასასრულ უნდა მოგახსენოთ: მუხანათობა და დაბეჭდება
ის კი არ გახლავსთ, რომ მე ბ-ნ მარტენს მიიღწეულ წერილი
ახდილად და არა ფარულად, არამედ თქვენი ლიდერების, ბ-ნ
უორდანისა და განსვენებულ რამიშვილის ცნობილი წერილე-
ბი. თქვენ ჩუმად, ქურდულად, მუხანათურად დაასმინეთ ქარ-
თველი ხალხის წინაშე საუკეთესო მამულიშვილები: ქ. ჩოლა-
ყაშვილი, მ. წერეთელი, ლენ. კვინიტაძე და მათ ბოლშევიკე-
ბის ავენტობა დასწამეთ. ვერაგობა ის გახლავსთ, რომ ჩემთან
თანამშრომლობდით, პირში მიცინოდით, მანდობდით იმგვარ
საცდუმლო და მნიშვნელოვან დაცვლებებს, რომელიც მხო-
ლოდ საცემითი ნდობით აღჭურვილ პირს შეიძლება დაევა-
ლოს და ჩუმათ, ქურდულად, მუხანათურად ჩემს ზურგთ უკან
ჩემშედ სწერდით საქართველოში უსაზისჩრდეს ცილის წამე-
ბებს და ყოვლად ვერაგულ ჭორებს. აი რასა ჰქვიან მუხანა-
თობა, აი რას ეწოდება ვერაგობა და დაბეჭდება! მაგრამ მე რა
მეოქმის, როცა თვით ილიას ებრძოლეთ ესეთი უსინიდისო
საშუალებით, მოუწამლეთ მოხუცებულს სიცოცხლის უკანას-
კნელი წამები და ბოლოს მაუხერით გაუხვრიტეთ ის გული,
რომელიც 80 წელიწადი სამშობლოს სიყვარულითა სდგრდა!
მაგრამ თქვენ გძულდათ ყოველივე ეროვნული, მამულიშვი-
ლური, ქართული და პატრიოტულ გრძნობას, მამულისათვის
გრძოლას ავანტურისტობად ნათლავდით.

მე ჩემი სიცოცხლე საშუალოსათვის გრძელია შევაღიყე. კიბრძოლება და ვაბრძვი როგორც შემიძლია. ავანტურის ტობას თქვენ ალბათ ამას უწოდებთ. სხვა რაიმე ავანტურას ჩემ ცხოვრებაში პატიოსანი ადამიანი ვერ იმოვნის, ხოლო უსინი-სო ყველას შეასხამს ლაფსა.

ავანტურისტობა აი რა გახლავთ. თქვენ თქვენი დღესი ის-
კართველოს წინააღმდეგ იმუშავეთ. რუსეთის ტრიან მუში-
კებს შესწორეთ საქართველოს ინტერესები. საქართველოს და-
მოუკიდებლობის მაძიებლობა მუხანათობათ და ბოროტებათ
მიგანჩდათ, ხოლო როცა თქვენმა ძმებმა რუსეთითვინ გამო-
გდევნეს და თავშესაფარავად საქართველო ლა დაგრჩათ მხო-
ლოდ მაშინ მიიღეთ მისი დამოუკიდებლობა და მყისვე მინის-
ტრების პორთფელები დაირიგეთ. აი ეს გახლავთ ავანტურის-
ტობა.

მე მთელი ჩემი მოღვაწეობის განმავლობაში ჩემი ქვეყნისა
და ჩემი ხალხისა ერთი გროვში არ დამიხარჯავს, ერთი აბაზით
არ მისარგებლია. პირიქით, რაც რამ შებადა საზოგადო საქ-
მეს შეესწიოდ და საქართველოსათვის ბრძოლას ხშირად ჩემი
და ჩემი ცოლ შეიღილის უკანასკნელი ლუქმა მივეცი. თქვენ კი
არასდროს არა ჰქონიათ რა არც მემკვიდრეობით დარჩენილი,
არც თქვენი ოფლით შეძენილი. მთელი თქვენი სიცოცხლე
მუქთა-ხორები იყავით, თავი და ოჯახი ქართველი ხალხის
მინაბოგარით ირჩინეთ და ღლესაც იმავე ქართველი ხალხის
ხარჯზედა სცხოვრობთ. ქართველი ხალხის სახელით სესხუ-
ლობთ ფულს და ერთმანეთში ინაწელებოთ. აი ეს გახრავთ
ავატურისტობა და ავანტურისტებიც თქვენისთანა პიროვნე-
ბებს ეწოდება.

თქვენ, კაცმა რომ დაგიჯეროთ, საქართველოს აქამდე გაან-
თვისუფლებდით ლეო კერძესლიძე რომ ხელს არ გიშლიდეთ.
„პატარძალმა ძროხა ვერ მოსწველა და ეზო ბრუდეაო.“
თქვენ რომ საქართველოს განთავისუფლება შეგეძლოსთ, მის

ახლა ორიოდე სიტყვა ბ-ნი ხარიტონა შავიშვილის შესა-
ხებ. „ ბრძოლის ჩა: “ მისაყველურებს იმ ფაქტს, რომ ჩემ
ჩერილში ეს ვაჟბარონი გაკიცხვთ მოვიხსენიე. ორი მაგალი-
თი საქმარისია, რათა ქართულმა საზოგადოებამ დაინახოს, თუ
რა ვანძი წარმოადგენს საქართველოს უნივერსი და არის გან-

ი იგი თუ არა გაკიცხვის და კრიტიკის ღირსის:
1) როცა 1918 წ., საქართველოს დამოუკიდებლობის გა-
ოსნების შემდეგ, ბ-ნი ჩემნებელი შვეიცარიაში ჩამობრძან-
და, მას სადგურზედ დახვდა ბ-ნი ხ. შავიშვილი და მაშინვე
ირში ეცა საყვედლურებით და სასტიკი გაკიცხვით. და იცით,
რას უსაყვედლურებდა ეს ყმაშვილი ბ-ნ აკ.
ხევნებელს? რას და მას, თუ როგორ გაბეჭდს მეგზევიქმდა სა-
ართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადება ამ „საზიზღარ“

საქციოლს იგი მოღალატეობადა სთვლიდა რუსეთის წინაშე, იმ რუსეთის წინაშე, რომლის ინტერესებს ბ-ნი შავიშვილი და მრავალი პარტიული ამხანაგი მისი მთელი დიდი ომის განმავლობაში აქ, ევროპაშიც კი გულმოდგინედ ემსახურებოდენ. ეს ამბავი მე თვით ბ-ნი ა. ჩხენჯელისაგან ვიცი და თუ ვა ქვეყნები იმიტომ, რომ ამ უკანასკნელს იგი ჩემთვის სრულიადაც საიდუმლოდ არ გაუნდება, თორემ მე საიდუმლოდ ზეტყობილი კბავის გარეთ გამოტანა არა მჩვევია.

2) როდესაც ერთა ლიგის წინაშე თადგა ჩინეთ-იაპონიის უთანხმოვბის საკითხი, ყენევაში ყველა ქვეყნის და ყველა ჯურის სოციალისტებმა მრავალი მიტინგი გამართეს. ეს მიტინგები მიმართული იყო, რასაკვირველია, იაპონიის წინა აღმდეგ. სოციალისტებმა კარგად უწყიან, რომ კომუნისტური რუსეთის უდიდესი მტერი იაპონია და ამიტომაც სცდილობდენ ევროპელ საზოგადოების აზრი იაპონიის წინააღმდეგ აქმდედრებრათ. ამ მიტინგებზეც დაბრძანდებოდა „საქართველოს წარმომადგენელი“ ბ-ნი ს. შავაშვილი და იაპონიის მლანძლველ-მთრეველებთ მხურვალე ტაშის ცემითა ხვდებოდა ახლა ქართველ მკითხველს უსვამ საკითხს: ვისკენ უნდა იყოს საქართველოს სიმპატია? ვისგან შეიძლება ჩვენი ქვეყანა ელოდეს ხსნას რუსეთის კომუნიზმისაგან, თუ იაპონიისაგან თუ კი იგი შეებრძოლება ჩვენ მოსისხლე მტერს რუსეთს? ხოლო რა ეწოდება იმისთანა ქართველს, ვინც იაპონიის ლანძლვა თრევას ტაშის ცემით შეცდება? აი, ბატონებო, ვინა საქართველოს წარმომადგენელი ქენევაში. ჩვენთვის საჭიროა ქენევაში გვყავდეს კაცი განათლებული, ადამიანი აღზრდილი, რომელს ყოველ საზოგადოებაში შეუძლია რიგიანად თვის დაჭრა და სიტყვა-პასუხი; კაცი პატრიოტი და გულწრფელი მამულიშვილი. ჩვენ კი, ამ მნიშვნელოვან პენჯტეზედ მსოფლიო პოლიტიკისა, წარმომადგენელად გვყავს პიროვნება ყოვლად უვიცი და რეგენი; ყოველ აღზრდას მოკლებული, რომელმაც დანა-ხანგლის დაჭრაც კი არ იცის ხელშია და რომლის გამოჩენა აღზრდილ საზოგადოებაში სამარცხვინოა და ამიტომ ვერცა ჩნდება ვერსად გარდა რუსების და რუსის ურიების საზოგადოების; კაცი პატრიოტულ შეგნებას მოკლებული და მეორე ინტერნაციონალის მოსამასაურე. კაცი იმდენად შეუგნებელი, რომ ახდილად და საჯაროდ იაპონიის წინააღმდეგ იღაშქრებდა. მაგრამ: „როგორიც მრევლიონისეთი მღვდელიო, „მენშევიკების მთავრობას თავისი შესაფერი წარმომადგენელი ჰყავს ყველგან: მასხარაშვილი სტამბოლში, გვარჯალაძე ლონდონში, ახმეტელი ბერლინში, ხარიტონა ქენევაში. აშენდა საქართველო! და ამ საერთაშორისო ციგნებს სურთ დაგვარწმუნონ, ვითომ საქართველოს ინტერესებს ემსახურებიან!

Digitized by srujanika@gmail.com

Ճշր ար մօքմօնմեղնօալ! մանեցած ացրթուց ըօցգռ օմթշրջ-
դա ծ. Շրամաժ Նեղացի պարտապահ կազմակերպություն, Տաճա-
կից « ձարացարձանուցու » Տօնված առաջարկությունը ամեն-
առաջան է անուն ծ. Շրամաժ պահական և բարձրագույն առաջարկությունը՝
ըօցմ, ամ Տօնված գամու ծագությունը ամենաբարձր առաջարկությունը՝
մայութենած է Տօնված գամու ծագությունը ամենաբարձր առաջարկությունը՝

შეთამ სთვეა: « იგი მეონდღის საწუთობს, ვინცა თავისა
მტერია თ-დ. მართალია, გს ჩემი საწუთო, ამ შემთხვევაში
მნიშვნელოვანი ჩვენი გლობა მენეჯერიშია, მაგრამ რა არ გადამხდა
მის გადამკიდგებ და ძოლებს ძ. უფრდანიას იუბილეზემდაც
მიმიყენანა! მაგრამ იუბილეზემდ მიმავალს, სიტყვის თქმა
აზრად არა მქონია. მიზეზი ღრი იყო. არავისგან დავალე-
ბული არა ცყოფილვარ და რაგარც ლაპარაკი, ისე წერა
ჩემთვის მუდამ წვალებაა. ქართული იუბილე პევრი მინა-
საგს, მაგრამ მე არ მინასაგს უფრო მაღსაწყენი რამ, ვიდრე
ეს მენეჯერიში იუბილე იყო. ამდენ სალწში მოხულმა, მე
ვერ ვიგრძენი ის, რასაც სახეიმდედ გრთად თავის მოყრა
ჰქვიან, რღვა ყოველი ჩვენი სიმბატია და სისარული უან-
გარდდ ერთ საგანს თუ ერთ კაცს უნდა ეგუთხხოვდეს. ყვე-
ლა დიდი და ბატარა აპგრიციის მენეჯერის შებლზედ ეწერა:
მე და ძერას წიწილა მივგაქსდ. მენეჯერიში და დემოკრატია
ეს არის — სასგლის, დაგჭილის (რა თქმა უნდა სტალინუ-
ლეგისაც!) დაქუცხაცება და ართმანერთში « თანასწორად »
ჩამორიგება. შეაში გვეჯდა ძ. უფრდანია — სახეზე მღღლ-
ვარების « მკრთალი ნათელით ». ეს ირ არის ცუდი, რღვა
საიუბილებულ თავის გაწირვას მართლა სასიცავდოგბის სმა-
მითოთხოვს, მაგრამ აკაგი წენგვლის სახე — რამელიც ბან-
კეტს თავჯდომარევდა — ბიოქიმია ამბობდა: რა ვქნა,

დატონდ, გუთხარი, მაგრამ არ დაიშალა. დაიწყო სიტყვები. ჩემ გვერდში მჯდომარე დავით სხირ-ტლამებ, მაშინაც ჩვენი კალიფის თავმჯდომარემ, ჩამი-ლაპარაკი, რომ ერვენულ-დემოკრატების სახელით სიტყვა მეთქმა. ჩემთვის მოულოდნებლი იყო და უარი გუთხარი. მიუთითე გიორგი გვარავაზედ. მაგრამ აკაცი ჩსენებელმა უავე „გამომიძიასა, “ უარი ეპებ ტუდი ტლის ნიშანი იქნებოდა და — ავდექი. მოწვდა მოულოდნებლი და, ყდველ შემთხვევაში, ჩემთვის უჩვეულო რამ. ის იყო პირი დაგაღე, რომ მთელი საზღვანოდნება ფეხშედ წამოდგა, წამოდგა თითონ იუბილიარიც და დარგაში ტაშის ქუსილი ასტყდა. რათა მომენტებინა დაშსწრეთავის, რომ ასეთ წერთ ასეთი ტაში მარტო იუბილიარს გაჟუთვნოდა, მე ბ. ყორდანიას და-უგარი ტაში, მაგრამ არც ამან გასწრა და იუბილიარიც მე შიგრავდა ტაშს. არ დაგმალავ, თავს ვერძნოდი, როგორც გვირის გაზარხებ გამდსული ჯარი, რომელსაც სამაცხო თუ ეტემციც გაცი გაგაზედ ხელს უსგამდა. ახლა გრძელა. ჩამდა დასამდაბლებლად, ბ. ურატამებ ისევ იძონებს ამ ამბავს, თით-ქოს მე ვიყავი არა მარტო ჯარი, არამედ იუბილიარის გა-რეტაში შემტული ჯარი. რა თქმა უნდა, ჩემზედ ახია, რაგო არა მცდლინია, რომ არის სალჩი, რომელიც ერთ მშვენიერ დღეს გმტყვის: აგა, გვითხარი, ერთი, როგორ იყო, რომ ჩვევნ, ვიგინდარა სალჩს, გროხელ გამარჯვება გვითხარიო? მაგრამ მე მაინც საჭიროდ მიმაჩნია აგწენა, თუ რა იყო მა-ზეზი, რომ ჩემი სიტყვა, რომელსაც ტაშით მაწყვეტინგ-დეგნ და ლაციით დამათავგბინებს — საზღვანოდებას მოეწვ.

ପାଇଁରେ ଧ. ଶକ୍ତିପାତ୍ର

მაგრამ მე მასს ავს სწავლა დღე, როცა საქართველოდან
ჩამოსულმა, აგვისტოს აკანყების შესახებ, ჩემი პირველი
მოქსნება წავიკითხე. ბ. ურატაძე მაშინ ცედი ანწლივით
იგრინებოდა ჩემ წინ და როგორც შეშვენის ყველა სულ წა-
სულ კაცს, არწმუნებდა და ვით შარაშიძეს, რომ ასეთი რამ

ნა? მიწერი დრო იყო: პირველი რომ, რაზედაც არ უნდა კლაბარა გადებდე და ვიწერდაც არ უნდა კლაბარა გაბრდებ, მუდამ ქართველი გაცი გარ და საქართველოს მთავრობის ყოფილ თავმჯდომარეს მის იუგილებზე დრითდე თგილი სიტყვა უთხარი, მეღორე — რომ თვით ბ. კორდანიას აშხანაგბებშა, რომელ თაც ბლობმაც ილაპარაგეს, იუგილიარისთვის ვერა-ლერი გაიმგრეს. ეს იყრ მიწერი, რომ ჩემი სიტყვა სხვის აზე უფრო « ფერადი » გამოვიდა და ეს არის მტერი საქართველოს ისტორია. და თუ ახლა ბ. ურატაძეს ჰეგინია, რომ მე « იმდენი » რამ ვუხარა ბ. კორდანიას, რომ აქედან მან მხოლოდ ნახევარი მითვალა და ნახევარზე უარი მითხვა, ეს მეწვრიბმალე სალწის საქმე იყოს. მე კი ჩემ სიტყვას არც გირგანქებით ვწონია, არც არშინებით ვწომავ. ბ. ურატაძეს მეტსაც მოვახსენებ: თუ ბ. კორდანიაზე დღესმეგ კარგი მითიქრა და კარგი მითქვამს, მე სი წინდაუხედავიბით არ მომსელია, და ღმერთმა დღესაც მშვიდობაში მოახმაროს ვსჩადიდთი ამას არა პირფერებით და პირმოთნებით. არამეგ რომ ბ. კორდანიასათვის კარგი და კეთილი მსული, მაგრამ ჩემი გრალი არ არის, რომ მან ვერავისი იმედი ვერ გაამართლა და « ქარი დაუგრუნდა ავარდნილ ადგილს » მე არც დღგასა მაქვს დიდი სურვილი და ხალისი, რომ ბ. კორდანია « ველგარულად ვლანბრდო », როგორც ბ. ურატაძეს ჰეგინია. ჩვენთვის, ემიგრაციაში მოკვლილთათვის და საქართველოშე მოწყვეტილთათვის, სადაც სდება ქართული ცხოვრების ნამდვილი გვალურია, იქნება უგომასიც ყდილიყდ, ჩვენი ბატარა ემიგრანტული აშბებისა და გილობრივი და განგვგ არ გვაბრა ადამიანები, როგოლთა მნიშვნელობა, დიდი ხანია, არაურია, მაგრამ ცხვირებაში ფილიანსობით ცდრება და ადაშიანი ბევრი. რომელიც ერთხელ დაყოლილ შესებულებას და ერთხელ არიანგებულ პროფესიას მისდევს. მწერლის პროფესია იქნება ყვალაზე უარესიც იყოს. მაგრამ რას ცხამ, რომ ეს სენი მე და ბ. ურატაძეს ერთნაირად გვერის, ბ. კორდანიას იკვებება და არიანგებულ პროფესიას მისდევს. მაგრამ რას ცხამ, რომ ეს სენი მე და ბ. ურატაძეს ერთნაირად გვერის, ბ. კორდანიას იკვებება და არიანგებულ პროფესიას მისდევს.

კი არ იგულიშვილი ცის და ასა მარტო გამოიყენებოდა. ამ, ასა მარტო გამოიყენებოდა. რომ მე ვისმე ვლანძნდა, ან, მარტლა, გალანძნდულ საქართველოში მარტო მე ვილანძნდები?

ჩემი წერილები „საქართველოს ზუშაგი“ დაბეჭდილი. გამოწვეული იყო ამბებით, რომელიც გმირებაციაში მოხდა, და წერილებით, რომელიც „ ღრმოლის ხმაში “ დაისწოდა, რას გვისაყველურებს გ. ურატამე? გაგჩუმებულიყავით და სმა არ ამღევედ იმ უვიცბაზე და ყალთაბანდღაზე, რომელსაც „ ღრმოლის ხმა “ უმაღლესი პეტიციისტების, პატრიოტების, პოლიტიკის და ისტორიის საწით ასაღებს გმიგრაციაში, სადაც წიგნიც კი არ მოიპოვება რომ საშუალო ცელის ქართველმა გ. ურდანიას „ ისტორიები “ ნამდვილ ქართულ ისტორიას შეუდარცეს? მე ამის წინააღმდეგ ავიძალებ სმა და ამაზედ ჯაგრობს გ. ურატამე. მას სურს, რომ ყველა დანარჩენებიც ჩასავით სედ აღმით გ. ურდანიას ვეთანასმებოდეთ. მაგრამ მოვლი ქართველები ურატამები და უაღიაშები ვარ აღარარება.

ა გ. ურალისებით და უციცებით გეტ გადატერია.

არსებობს ნამდვილი ქართული ისტორია და ნამდვილი ქართული პილიტიკა. ჩვენი, ქართველი ნაციონალისტების, ძალა ის არის, რომ ეს ისტორია და ეს პოლიტიკა ბ. ბ. ურალისგბზე და უარდანიგბზე უგვით ვიციო. ეს ცოდნა გამოიხადა იმაში და ეს არის ყოველი ნაციონალისტის ქართული გვთხვი, რომ ჩვენთვის საქართველო მეტად ისტორიის ქვეყნაა და ჩვენ, ღლევანდები, ამ მეტად სიტონის ჩამოგალი.

თუ ვინგეს ჰელია, რომ ასაღ ქართველ გრს გამოიგდინებს და ასაღ ისტორიას დაუწერს. ჰელია კაცი, კლემანსი, ამ-ბოდგა რმის დროს: „მე ვარ შეიძლი მევლი ისტორიას, რო-ჟელიც გრძელდება. ჩემი სალხი სწრდა, ჩემი სალხი ფიქ-რობდა, ჩემი სალხი საქმობდა. რასაც ის სწრდა, რასაც ის ფიქრობდა, რასაც ის საქმია... ა... ჩენი ჩამოავალნიც მას დასწრებ, ჩენი ჩამო-მავალნიც მას ისაქმებენ „-ც.

ბ. ურდანია კი, რომელიც, ღრმაცი წელიწადია საქარ-თველმი რაღაც სხვა ქვეყანას ემუს, გვერდება, რომ ქარ-თველ გრს არაფრი უწერია, არაფრე უზიქრია, არაფრი უსაქმია და ქართული ქრონიკან მხრალდება გრნ-ტე ნინო-შველის და ასაფლაგის დაზიანების იწყებათ. ასე გავიყმავშველა მან, მართლა მევლი ისტორია, ასე მიგვიყვანა, ქართლ- სის საფლავის ნაცვლად, ჩეჩხათის სას აფლაგშველა, ასე ჩაგ- ჩარი ქელში, განტანგ-ჯალულდებლის, სულან-ხაპა ღრ- დანიანის, გასულტი ბატანიძელის, დიდი ანტონ გათალი ღრ- სის, ირაკლი მევლი და ილია ჭავჭავაძეს, ასე მართლა დიდი ქართული გადამის, დიდი ქართული ფიქრის, თიდი ქარ- თულ საქმის სალხის ნაცვლად - მარტი თავის თავი.

გარე სადაც თუ თქვენცა ბრძანებო, ბ. ურამევ, და თუ გ. ურდანიამა წყალდება მიღიღ ქართველ გრწედ და ერთ თავის თავში ამდგრ თავს მაინც დაგვამრდა.

შ. ა მ ი რ ე ჯ ი ძ ი .

ნათესაობისამდე და მსგავსებისა შეთისა!

ჩენ სირად ვითქმაშე, რომ მსთფლ-მშვედელობით მსგავსი და მდინაობაშე გარესის სტულნი მიმართულებანი შე- გრძელდებიან და შეერთებული მაღბით დაუშემგრ ბრძოლას ფაშისში, ნაციინალ-საციალისმშ და მსგავს მომრაობას, იმ მართლაც « სალურ » მომრაობას, რომელიც მთელ პლუ- ტორულ გაცილენიგას მოვდგა, როგორც აუცილებელი წინა- აღმდეგიძა მარქსიზმისა, ამ საშინელი საგრატაშორის ს ხ- ნისა, გრაფული მნიშვნელის მომწალველი და დამრღვევი მოძღვრებისა. ამიტაც სრულად არ არის ჩეგნთვის მოუ- ლოდნელი საფრანგთში უკვე მდგრადარ გართიანება მარ- ქსის სტულ ელგმენტთა და მათი გავმირი მგსამ ინტერნაცი- ალთან. იგივე მოხდება კულტურა სახტიცი აუცილებელო- ბით, პირველად მალიანაც რომ არა სურდეს ამა თუ იმ ქვენის სიც დევ-დევ, აბარიეს და ათასევე არა როგ შეთხან ბილებულების საწინა აღმდეგგად და ასაცემის მოცემის საფლავის ასე იმ ერთ გრაფულ გაცილენიგას ასაცემის უნდა იტერითდა ამიტ- ითგან საქმე გავაკასის განახავის უფლებისა და მის გრია კონფლიქტის შექმნისა სულ სხვა პირი მდგრად შეწებ, ვიდრე ეს თითქას ჰემნებს ძლიშევიგებმა და ვიდრო ესა სწადიათ მენშვევებს

იგივე პროცესი სხდება გავაკასის სხვა გრთა ემიგრაცია- შიაც. და ბილის სხანს ბუნებრივი მისწრაფება ამ ჯერ და მოუკიდებელ ფაშის სტურ კბებითა გართიანებისა, - სურ- ვილი არა მარტო ერთგანულ კბებითა, არამედ გავპასის კველი ერთა ფაშის სტურ არგინისაცათა გრთიანება, ამ გაერ- თანანგულმა გაგასის ურმა ფაშისმა უნდა იტერითდა ამიტ- ითგან საქმე გავაკასის განახავის უფლებისა და მის გრია კონფლიქტის შექმნისა სულ სხვა პირი მდგრად შეწებ, ვიდრე ეს თითქას ჰემნებს ძლიშევიგებმა და ვიდრო ესა სწადიათ მენშვევებს

ართალია, ჩენი ემიგრაციის მოლიტებრი ცხადობისა გართა ამ საგრატო ანტიფაშისტურ « ურანტ- ში ი? არა « მშრობელი მსახები », რომელ წერდა იყდ და მატყარებული სიძლიერე პარტიათა, რაგორც ამ « მშრო- ბელთა მსახები », ე. ი. ერის ურიოებს ნაწილს ჰრანგიდა სწორებდ მარქსიზმი, ამორგდა რა იგი მას გრაფულ არ- განისმს და სამშობლის მტრად ჰსდიდა. ეროვნულ პლუ- ტორათა, ე. ი. საზოგადო ციფილიზაციის თავის დაცვა სწო- რედ მთ გამოიხარ უკანასკნელი მის დიდი კრიზის ისტუ- ლობებით გარემონტრი გარემონტრის არა არის განახორების აბარიეს ასე არა ასაცემის მოცემის საფლავის და დამრღვევისა და არ არის მარქსიზმისა გადამსროლი ლონენგი: « საერთო ფრონტი გამოიხმის წინააღმდეგ !

და ვინ დარჩება ამ საგრატო ანტიფაშისტურ « ურანტ-

ში ი? არა « მშრობელი მსახები », რომელ წერდა იყდ და და მატყარებული სიძლიერე პარტიათა, რაგორც ამ « მშრო- ბელთა მსახები », ე. ი. ერის ურიოებს ნაწილს ჰრანგიდა სწორებდ მარქსიზმი, ამორგდა რა იგი მას გრაფულ არ- განისმს და სამშობლის მტრად ჰსდიდა. ეროვნულ პლუ- ტორათა, ე. ი. საზოგადო ციფილიზაციის თავის დაცვა სწო- რედ მთ გამოიხარ უკანასკნელი მის დიდი კრიზის ისტუ- ლობებით გარემონტრი გარემონტრის არა არის განახორების აბარიეს ასე არა ასაცემის მოცემის საფლავის და დამრღვევისა და არ არის მარქსიზმისა გადამსროლი ლონენგი: « საერთო ფრონტი გამოიხმის წინააღმდეგ !

და ვინ დარჩება ამ საგრატო ანტიფაშისტურ « ურანტ-

ში ი? არა « მშრობელი მსახები », რომელ წერდა იყდ და და და მატყარებული სიძლიერე პარტიათა, რაგორც ამ « მშრო- ბელთა მსახები », ე. ი. ერის ურიოებს ნაწილს ჰრანგიდა სწორებდ მარქსიზმი, ამორგდა რა იგი მას გრაფულ არ- განისმს და სამშობლის მტრად ჰსდიდა. ეროვნულ პლუ- ტორათა, ე. ი. საზოგადო ციფილიზაციის თავის დაცვა სწო- რედ მთ გამოიხარ უკანასკნელი მის დიდი კრიზის ისტუ- ლობებით გარემონტრი გარემონტრის არა არის განახორების აბარიეს ასე არა ასაცემის მოცემის საფლავის და დამრღვევისა და არ არის მარქსიზმისა გადამსროლი ლონენგი: « საერთო ფრონტი გამოიხმის წინააღმდეგ !

და ვინ დარჩება ამ საგრატო ანტიფაშისტურ « ურანტ-

ში ი? არა « მშრობელი მსახები », რომელ წერდა იყდ და და და და მატყარებული სიძლიერე პარტიათა, რაგორც ამ « მშრო- ბელთა მსახები », ე. ი. ერის ურიოებს ნაწილს ჰრანგიდა სწორებდ მარქსიზმი, ამორგდა რა იგი მას გრაფულ არ- განისმს და სამშობლის მტრად ჰსდიდა. ეროვნულ პლუ- ტორათა, ე. ი. საზოგადო ციფილიზაციის თავის დაცვა სწო- რედ მთ გამოიხარ უკანასკნელი მის დიდი კრიზის ისტუ- ლობებით გარემონტრი გარემონტრის არა არის განახორების აბარიეს ასე არა ასაცემის მოცემის საფლავის და დამრღვევისა და არ არის მარქსიზმისა გადამსროლი ლონენგი: « საერთო ფრონტი გამოიხმის წინააღმდეგ !

და ვინ დარჩება ამ საგრატო ანტიფაშისტურ « ურანტ-

ში ი? არა « მშრობელი მსახები », რომელ წერდა იყდ და და და და და მატყარებული სიძლიერე პარტიათა, რაგორც ამ « მშრო- ბელთა მსახები », ე. ი. ერის ურიოებს ნაწილს ჰრანგიდა სწორებდ მარქსიზმი, ამორგდა რა იგი მას გრაფულ არ- განისმს და სამშობლის მტრად ჰსდიდა. ეროვნულ პლუ- ტორათა, ე. ი. საზოგადო ციფილიზაციის თავის დაცვა სწო- რედ მთ გამოიხარ უკანასკნელი მის დიდი კრიზის ისტუ- ლობებით გარემონტრი გარემონტრის არა არის განახორების აბარიეს ასე არა ასაცემის მოცემის საფლავის და დამრღვევისა და არ არის მარქსიზმისა გადამსროლი ლონენგი: « საერთო ფრონტი გამოიხმის წინააღმდეგ !

და ვინ დარჩება ამ საგრატო ანტიფაშისტურ « ურანტ-

ში ი? არა « მშრობელი მსახები », რომელ წერდა იყდ და და და და და და მატყარებული სიძლიერე პარტიათა, რაგორც ამ « მშრო- ბელთა მსახები », ე. ი. ერის ურიოებს ნაწილს ჰრანგიდა სწორებდ მარქსიზმი, ამორგდა რა იგი მას გრაფულ არ- განისმს და სამშობლის მტრად ჰსდიდა. ეროვნულ პლუ- ტორათა, ე. ი. საზოგადო ციფილიზაციის თავის დაცვა სწო- რედ მთ გამოიხარ უკანასკნელი მის დიდი კრიზის ისტუ- ლობებით გარემონტრი გარემონტრის არა არის განახორების აბარიეს ასე არა ასაცემის მოცემის საფლავის და დამრღვევისა და არ არის მარქსიზმისა გადამსროლი ლონენგი: « საერთო ფრონტი გამოიხმის წინააღმდეგ !

და ვინ დარჩება ამ საგრატო ანტიფაშისტურ « ურანტ-

ში ი? არა « მშრობელი მსახები », რომელ წერდა იყდ და და და და და და და მატყარებული სიძლიერე პარტიათა, რაგორც ამ « მშრო- ბელთა მსახები », ე. ი. ერის ურიოებს ნაწილს ჰრანგიდა სწორებდ მარქსიზმი, ამორგდა რა იგი მას გრაფულ არ- განისმს და სამშობლის მტრად ჰსდიდა. ეროვნულ პლუ- ტორათა, ე. ი. საზოგადო ციფილიზაციის თავის დაცვა სწო- რედ მთ გამოიხარ უკანასკნელი მის დიდი კრიზის ისტუ- ლობებით გარემონტრი გარემონტრის არა არის განახორების აბარიეს ასე არა ასაცემის მოცემის საფლავის და დამრღვევისა და არ არის მარქსიზმისა გადამსროლი ლონენგი: « საერთო ფრონტი გამოიხმის წინააღმდეგ !

და ვინ დარჩება ამ საგრატო ანტიფაშისტურ « ურანტ-

ში ი? არა « მშრობელი მსახები », რომელ წერდა იყდ და და და და და და და და მატყარებული სიძლიერე პარტიათა, რაგორც ამ « მშრო- ბელთა მსახები », ე. ი. ერის ურიოებს ნაწილს ჰრანგიდა სწორებდ მარქსიზმი,

დაღურებები გს ვაჟბატონები და ემსაურებიან იმ სტატინს, რეგისტრაც ცხადია სხვა მრავალ დაპარებელ წერილებით საბუთებთან გრთად, ჩემი და წერილები ალბათ ფრელად გადაუქანებს მას. მაინც და მაინც ძალიან სასიაშოვნო წერილებს არ გაეცნავთ და ჩემი თანა-შეზრდილი მგეღვარი, მაგრამ თვით ასეთი ჩემდამი და საქმისადმი მოყყრობა შეტათ საჭირო ასასიათებს იმ დროთაგას (ე. ი. მე და დ. დამპაზოებს), რამეცებულება აღრვევა დაუნიგბით წმები იყო გაგრძელებული მიმიკაციაში, ჩაგარდნილ წერილებითაც (რამიშვილ-უძრდანიას წერილებით?). შემდგა იქვე: « ნუ თუ პრაფესიონალი მ. წერეთმომა აქამდის ჯერ გაარჩია, თუ რა განსხვავება არსებობს « ნაციონალიზმს » და ნაციონალ-სოციალიზმის შორის?! რატომ იცავს ის სრულიათ უიდებლებით, უპროგრამმით, ულაცხუნებით, საეჭვო « ნაციონალიზმს » « თეთრ-გილრიგი »-ში და რატომ გბრძების ის იმ ნაციონალ-სოციალიზმს, რომელმაც გვრმანია ისნენა და ცხადია საპტოთა სხვა გრეგთან ერთად ისნენის საქართველოსაც »?! ძოლდება: « გაუგებრდის თავიდან ასაცდენად ზამგასმით ვაცხადებ, რომ მე გვერდვი არა თქვენ სექციას ან გახვთ « თეთრი გილრიგის », არამედ წევიერთ წელმძღვანელ და პასუხის-მგებელ საგვად ბიორებს ». — დაუკიორდი, მკითხველი, რაცდებნი სიბორდებზე, გაიმტკრიბა და სიგინძეულება ამ ამონაწერებში. სიგიურ ამ სიტყვათა მთქმლიასა ის არის მხელლები, რომ მისი თავიდან მომზრება (იგი აქაურშექართულშა ნაციონალ-სოციალისტურმა ჯგუფმა ჩვენსგად წინად მცირდორა ნაციონალ-სოციალიზმისა, გერმანიისა და საქართველოს დალატად წარმოდგენია მას, მაგრამ ზამგა რეგისტრი წელვარებით გამოვყავარ საეჭვო ბირადაც, სტალინის ინფორმატორადაც, გერმანიისა და საქართველოს მტრადაც და გერმანიის დღევანდელი რეჟიმის მოწინააღმდეგებაც ! « აღ ფრონტზედ » მაგებულებს და ამასაც არა კმარის, თვით თეთრი « თ. გ. »-ის წინაშეც შასმენს და აქ თავის სიბინძურებს სისულებებაც უმატებს. — და ყოველივე ეს წერილებანი არ არის, მკითხველი, ვინაითგან ირემაშვილის ტიპი ის მდიდარი, რომელ მაც საქართველო ღრმოვი წლის განმავლობაში წრა! ირემაშვილს ჰერია, რომ თუ მან ნაციონალ-სოციალისტური სიტყვები აფრევია, ესა გმარა სარქესიზმის სულის განქარებებად და მართლა ნაციონალ-სოციალისტად გარდაუცვად, მაგრამ მეცნიერები, მეცნიერების სტილი, საქმეშიაც და სიტყვაშიაც, ყველგანა სხანს, სულ გრთა, რომელი სამახლით გაჩვენება იგი ქვეყანას. და « არც გათეთრდების ყდრანი, რაც უნდა ხეხი ქვიშითა ა!

უკანასებრელად ახალი მტერიც გაგვიჩნდა: ბ. გ. გაგაბაძე
ვინ არის ბ-ნი კაგაბაძე? «ბრძოლის სმის» იბავგ ნოტერ-
ში ჩვენ წინააღმდეგ დაბეჭდილ წრილში იგი თვით გვაც-
ნდას თავს: მან გომენისტებას თავი დაანეგა, იგი გომენსტი
იყო, სანამ გულ-წრფელად სჯეროდა, რომ გომენისტური
ბარტია და საპროცესო სელის-ულება ქვეყნისა და სალის
წარმატებას გმსასურებლებრ, მაგრამ რაგორც კი დაწმუნ-
და, რომ იგინი ქვეყნას უფლებულისაკენ მიაქანებონ, « იმ
დღიდანგვე კომუნისტის « საძღვარი » ცხოვრება გასცალა
ემიგრანტის « შშიერ » ცხოვრებაზედ , ჩადგა ემიგრანტების
რიგგები და იძრძვის სამშველოს მტრების, ბლოგვიკების
წინააღმდეგ! — ბაგრამ, საკიონველია, ბ-ნბა გაგაბაძემ ეს
გმირული გადაწყვეტილება მიიღო მხოლოდ მალიან მიკლე
დროის წინად! 1918 წლითვან რაც ნახა მან ბალშევიზმისა:
მთელი რუსეთის განადგურება, 1921 წელში საქართველოს
თავისუფლების მოხსება, 1924 წლამდე ტერორი და
გვარდიშვრება ქართველი ირისა, 1924 წლის აჯანყების და-
ვარდნების დღეებში ამოკლეტა საქართველოს საუკეთესო
უკილთა და ერთობ მთვლი ჯავახეთი საქართველოში და-
ტრიალებული — გსე ყვაველი განა არა გმარდა რომ დრო-
სედ დაენასა, თუ ვის გმსასურებლება, 1933 წლამდე დარჩა
მათ საშასხვაობი და ამდენი სანი დასჭირდა მის განეგას
ბოლშევიზმის ბუნების განკვრეტა! მართლაც, თუ მართალს
ამბობს ბ-ნი კაგაბაძე, დიდი, არა ჩვეულებრივი რეგანი
უნდა იყოს, ხელით საჩვენებელი ფრნებენი! სიღვრ, თუმცა
მას დიდი ჭერა არ უნდა ჰქონდეს, მაგრამ არც ამდენი სირგ-
გვნე, რეგისტრი თვითონ მიიწერს, და ამიტომა ბოლშევიკურ
ჯავახეთში 17 წლის განმავლებაში შეუტანის ბატრიალებუ-
ლი, წამოქცელის: « შემოყვანა ისედაც გასწრილ ემიგრაცია-
ში სასიამუვნო არ იყო « თ.გ. »-ისათვის. ჩვენმა აქაურა
სექციამ და მოხსელოვა კაგაბაძეს, უარ - ყო მაინც
ის სისულებები, რომელიც მისი სახელით დაბეჭდა
წინად აღნიშულება ინგლისურმა განვითარა და უძირველებელ ად
განვითარა შენიშვნა, კაგაბაძე კრძებულისტად რჩქაა. კაგაბაძე
თავის პატეშში გვეცებისა: ორჯერ მივმართე რედაქციას
ტალღებით ბერლინითგან ლინდონში და მოგთხოვგ უარ-
ეყო თავისი შენიშვნა, მაგრამ ჩემი თხევანა უყურადღებოდ
იქნა დატევებულიდ. მაგრამ, მის მაგივრ რომ « მშიერი
ემიგრანტი » ორჯერ ტალღების უკრავდეს ბერლინითგან
ლინდღონში, წესია წერილიბით უარ-ყოფა ცილის წამებისა
იმავე განვითარა, სადაც ტურილი ცნაბა მოათავსებს, ან და
სხვაში, რომ საზღვადღებამ გა-გოს, რა სწას გ-ნ კაგაბაძეს
თავისი ნაჩრანითგან განვითარა კოროესაღენტის წინაშე და
რა არც!

გ-ნი გავაგაძე ამბობს: «ქართულ ემიგრაციაში გარებად იციან ამ აღგანძს (ე. ი. « თ.გ »-ის) და შისი რედაქტორის (ე. ი. ჩგმი) ზეგობრივი ღირებულება, ამიტომ მასთან არსებით პლაიტიკში (*sic!*) ჩაბმა დროს უნაყოფიდ და-გარეგად მიმახნდათ . ახლა კი უნდა ვთქვა, რომ თ.გ. »-ი და მისი რედაქტორი ალბათ ან იმაზედ არიან გაჯ აგრძელდნი, რომ,ჩამოვცილდო რა კოტენისტების, მათთან არ მივედი, ან კიდევ იმიტომ, რომ გვვრი რამ ვითი თ.გ. »-ის ზეგვრო წევრებიდ და შთა არგანის « პატიოდე » რედაქტორზედ »-ი. მაგრამ უნდა მოვასენო ბ-ნ კავაბაძეს, რომ იმ ემიგრან-ტებს, რომელთაც ის გულისხმობს და რომელთა წრეშიაც ის დღეს « იგრძების », არავითარი დირგბულება არა აქვს ჩემთვის: არც მათ პიროვნებას, არც მათ ქართველობას და არც მათ ბრძოლას, და მათთან არც რამგ საერთო შაქვს! « თ.გ. »-ის კარგი არ შეიძლება გაედოს გაბაძებებს, და თუ ეს შართლა გვინა, ამ შემთხვევაშიც ისევე რეგგონულად უმშავინა მის ტვინის, როგორც მაშინ, როდესაც კომუნიზმი ქვეყანას ანადგურებდა და იგი ამას მსოლოდ 1933 წელს მინვდა! ხლოდ თ.გ. »-ის წევრებზედ და ჩემშედ რა უნდა იცოდეს მან გარდა იმ ჭიდრებისა, რომელიც მას იქვე აქვს მოთხრობილი: მ. წერეთელი თავისი ვაჟით დათიცვ წერეთ-ლისას დილითგან საღამოდე იყო და მსუქან საღილ-კასტებებს მიირთმევდა, დაწერილებით უბნებოდა დ. წერე-თელს ყველა ჭიდრს და მართალს, დათიცვ წერეთელი კი მისგან განააგონი ამბებით ამიერ-კავკასიის ჩეკას კვებავდა, ხოლო მ. წერეთელი კი ვერ ამჩნევდა, რომ გლობულები უანგარით პურს არავის წატებენო, და სსვ. — დილითგან-კასტებებს მიმდევ მსუქან სადილ-კასმაშის ქაბნა და სსა-მურილა

შავრამ ყოველივე ზემოქსნებულს მხოლოდ ის მნიშვნელოვანია აქვს, რომ გავიგით, თუ რა თვისების ძალები ირაზ-შეგა ჩვენ წინააღმდეგ. ზოლო გრძელდ გ-ნი გაკაბაძე ვინ და რა არის, აი საითგანა სხანს: « რამდენი ჭრებიც არ უნდა აკრძალონ ჩვენსგან იმ „სახასნელო“ ქართველობა სტუდენტებმა, ამდებს გაკაბაძე (თუ საჭირო იქნება, მათ სახელსა და გვარებსაც დაკასახალებდნ) , რომელიც დილიდან საღამოდდე ატეზული არიან „ბოლპრედსტუკოს“ საფინანსო განყოფილების გარემონტინაც „დახმარების“ მისაღებათ, ისინი მაინც ვერ დამალავენ თავიანთ საბარეჩვინო საქციოლოს. ყველაბ იცის და მათ შეირის ყველაზე უპტო „ბოლპრედსტუკო“, რომ ეს სტუდენტები 『 თეორი კიორგი 』-ს წევრები არიან. ცხადია რომ ჩვენის აგენტები კაბლანი და გირშფლდი ამ სტუდენტების უანგარე ხელის გამწყდნი არ არიან და გაცემულ დასმარებაში სამაგივრო სამსახურს მითხვავენ ». და აქ სპეციალისტი კვლეულ კვლეულების წინაშე ჯაშუშდას აპრალებს კაბაძე იმ აზალგაზრდებს, რომელიც, როგორც ყველაბ იცის, ისე შეირსა დგანან ამ დანამაჟლისაგან. როგორც კაბაძე სინიდისისაგან (გიცც აქაური წინააღმდეგს იტყვის, იგი განმრავ სტუუის და ცილის მწამებელია), ხოლო 『 ბოლპრედსტუკოსთან », საითგანაც ეს ახალგაზრდები იმულებული არიან, როგორც საპურა შეკალაქენი (ეს ძალიან კარგად იცის თვით კაბაძემ !), მშობელთაგან გამოგზავნილი სასწავლო და საცხოვრებელი ფული შიიღონ, ასმენს მათ, « თ.გ. »-ები არიანდ ! აქაც დროინდნებ დაბუზდება ორივე შემთხვევაში უდანაშაულო ახალგაზრდათა ! ადამიანის სიღლანე და სიინიტურე ამ სახელგარს ვეღარ გადასცილდება ! ამას კაბაძე ვერ იგრძნებს, ვინაითგან ტუყილა არ ყოფილა „მაძღარი“ გომუნის 17 წლის განმავლებაში (როგორც დამშეული საღამის ხელის ხელცხა სჭამდა). ხოლო რასა ჰუიქროდებნ და გრძენობენ მისის ახალი „თანამებრძოლინი“, რომელიც ბოლშე-გიკების სასუქად აროდეს ყველან ჩაგდებულნი ?

აი რა გლეგმენტები შეგრთდა ჩვენ წინააღმდეგ შენშევა-
გები ჩივიან, ჩვენ წანააღმდეგ რეაქცია ჰეგრთდა. არ გვ-
შინია ამ სიტყვისა: დიაღ, « რეაქცია » მარქსიზმის წინააღ-
მდეგ გროვდება დღეს ქართველთა ცხოვრებაშიც, ფაშიზმის
სახით. წლლო ამ უგანასკნელის პირის-ძირ დგანან, ძოლშე-
ვიკებს რომ თავი დავანენდოთ, როგორც თავის თავად სა-
ბელის სხმოთ, და მენეგივებსაც, ბევრს მათგანს, თუმცა არა
ყველას, ბირდაპირ მგბრძოლს მაინც, მთვლი კრიმინალობა
და სიბინძურე გმიტაციისა: ნამენეგივიარნი, ნაძოლებევი-
კარნი, ნადემოკრატალნი, ფლიდნი და უპრინციპოდნი
მგჭორენი, « კლიაუზნიკი », ენა-ტანანი და მაბეჭდარნი. მათი
თავებდობა იქამდე მიდის, რომ ჯეშინდელი გოლშე-
ვიკი დღეს პატრიარქიზმისა გრ გვეცილება, რაიცა მშოლოდ
გატლებილ ქართველ მარქსისტს შეუძლია.. რაც უნდა თავ-
ბირს ამტვრევებრნ ურთი-ერთს, ჩვენ წინააღმდეგ ესენი
ერთად არიან. რაც თუ კანდ წინააღმდევნი იუვნენ შენშეგი-
ზმისა, ჩვენ წინააღმდეგ ყოველთვის მათთან არიან. ჩვენი
მტრობა და მათი შინაგანი ნათესავის სიბინძურისა და კრი-
მინალობისა აერთებს მათ, ზშირად მტრითაც. ეს ჩვენი
მტრები რიცხვით მეტნი არიან, ვიდრე ჩვენ — სახელი მათი
არის ლეგიონ — ეს მართალია, შაგრამ რიცხვი არაფრეს
ნიშნავს. კრიმინალობა და სიბინძურე განქარდება, უიდევ-
ბას საფულევებლი და მამასაბადამე მომავალიც არა აქვს. ძოლის
მარტო მარქსიზმი იქმნება ჩვენ წინააღმდეგ ნამდვილ და
ერთად-ერთ შტ წად აღმართული, და ოდგე გვეღირესება
საქართველოში ბრძოლა მასთან, იქაც გროვნელი ცხოვრე-
ბის განასლების საჭიროება ჩვენ მოგვანჭებს გამარჯვებას.

შახამდე გი ყრიდა იდეა, უგია არა ლიცეუმის, არავედ
პიროვნებათა და წრთვნა მათი, რკინის დისტაბლინა და
გატანა ურთიერთისა, გაცვება და არა « გიგნება » — აი რა
გამართობს და აქ ამით გავიმარჯვებთ!

ამ ორიოდე წლის წინეთ ერთ ბელგიურ გაზეთში მოთავსებული იყო ბ-ნი ნ. ყორდანიას სტატია. თავის სტატიაში მენშევიკების ლიდერი, თავის ევროპიელ ამხანაგებსა რევოლუციონურ მოქმედებაზედ ხელის აღებას უსაყვედურებდა. მეორე ინტერნაციონალის მოძრაობა იმიტომ ქვეითდებათ, წერდა ბ-ნი ყორდანია, რომ რევოლუციონურ ბრძოლას თავი გიანება და წმინდა პარლამენტალურ-ლეგალური მოქმედების ნიადაგზედ დადგაო. ავტორი თავის ეგროვიელ ამხანაგებს რევოლუციონურ ტაქტიკაზედ გადასვლას ურჩევდა. ავტორის აზრით პარლამენტალური მოქმედება ჰეთოლოდ დამატება უნდა იყოს რევოლუციონური ბრძოლისა. ყორდანია თავის სტატიაში, რასაკვირველია, იმეორებს ლენინის აზრს. ხოლო ლენინი ბოლომდე იყო ლოლიკური. ბ-ნ ყორდანიას კი, როგორც ყოველ მენშევის ლოლიკა ბოლომდე არ მისდევს. მას არ ესმის, რომ რევოლუციონური ტაქტიკის მიღება მეორე ინტერნაციონალის მიერ ამ უკანასკნელს არსებობის გამართლებას უკარგავს და მესამე ინტერნაციონალში სთვევფავს. რევოლუციონურ ტაქტიკაზედ გადასული მენშევიზმი ბოლშევიზმია. დღეს ბ-ნ ნ. ყორდანიას სურვილი განხორციელდა მსოფლიო მაშტაბში: მეორე ინტერნაციონალი დადგა რავოლუციონურ გზას და რასაკვირველია მყისვე მესამე ინტერნაციონალთან შეჯრა საერთო ფრონტი. ეს იყო აუცილებელი, ლოდიკური. ბ-ნ ყორდანიას ეს არა სურდა. მაგრამ სად და როდის უვლია ცხოვრებას ბ-ნი ყორდანიას და ბ-ნი ჩხენკვლის ლოლიკით? ცხოვრებას, ისტორიულ მრვლენებს აქვსთ თავისი ლოლიკა და თავისი განვითარების კანონები. ხოლო ამ ლოლიკას საზოგადოება მიჰყავს კატეგორიულ გადარჩევისაკენ: ფაშიზმი და კომუნიზმი. ამ დაპირდაპირებითგან, პირველის მეორეზედ გამარჯვებითგან უნდა წარმოიშვეს ახალი მსოფლიო. დღეს მეორე და მესამე ინტერნაციონალები ყველაგან ორგანიზაციულად არიან გაერთიანებული. ხვალ იგინი ორგანიულად გაერთიანდებიან. საით წავლენ მაშინ ჩვენი მენშევიკები? რომელ ნაპირზედ გამორიყავს მათ ცხოვრების ნიაღარი? ჩვენ გვითქვავს: მათი დიდი ნაწილი ბოლშევიკებს შეუერთდება. საუკეთესო ნაწილი კი, ახალგაზრდობა, დადგება პატრიოტულ ნიადაგზედ. დღეს ჩვენ ვდგევართ დიდ და მნიშვნელოვანი მოვლენების წინა შე. მეორე და მესამე ინტერნაციონალის შეერთებულმა ძალებმა პირველი ბრძოლა, პირველი სამოქალაქომი ისპანიაში მისცეს. ხოლო სასტიკად დამარცხდენ და განადგურდენ. და ეს მოვლენა საქართველოსათვის მეტად მნიშვნელოვანია.

დღა და ისპანელი ერი რუსთონის შავი სტეპების გარყვნილ-გა-
თახსირებული, ლოთი და სულით მონა, ორ ფეხზედ მავალ
პირუტყვთა ჯოგი. ისპანიის არმია და ერი როგორც ერთი
კაცი ისე დადაკა ფეხზედა და მარქსისტების ბანდები გაანად-
გურა. და, აი დავესწარ სან-სებასტიანში, ბორგოსში, ოვიდ-
ში, მადრიდში, ტოლედოში, გრანადაში, სევილაში, მალაგა-
ში და სხვაგან გამარჯვებული ჯარის აღლუმებს, რომელთ
მოუძღვნდა ექტრემისტი დიქტატორი, ღუნ. ლობეც-ოჩია. აუშვიტცელი და წარმოუდგენელია ის ადრაცება, ის სიხარული
და აღვრითოვანება, რომელი მთელი ისპანიის საზოგადოება
შეხვდა ძლევა-მოსილ ლაშქარს და ისპანიის სახელმოვან გვარ-

2

გაწეო უკვე აწყობილი იყო, როდესაც გავიგვეთ ფრიად
სამწუხარო ამბავი: მოსკოვში გარდაიცვალა დამსახურებელი
და ცნობილი პროფესორი ნიკო ბაჩი.

ისპანიაში მომზღვარი აჯანყება იმითაა მნიშვნელოვანი სა-
ქართველოსათვის, რომ ამ აჯანყებამ მერწევიკების და ბოლ-
შევიკების იგივეობა სავსებით ნათელ ჰყო. ამიერითგან ქართ-
ველ ხალხს ეცოდინება, რომ მერწევიზმის და ბოლშევიზმის
მიზანი ერთი და იგივეა; რომ თუ აქამდე მათ ასრავებდა მხო-
ლოდ ტაქტიკური მეთოდი, დღეს ეს ორი ძალა აც მხრივაც
გაერთიანდა. მეორე და მესამე ინტერნაციონალის ორგანიული
გაერთიანება ჩვენ მერწევიკებს საბოლოოდ გადამიჯნავს ჩვენი
ერითგან. დიდი ხნის მონაბის მიერ დაავადმყოფებულ ეროვ-
ნულ სხეულზე ამოსულ მუშაქს სვით დრო და ისტორია და-
ამტიფებს. ხოლო „თ. გიორგი“ ამ ბალდამით სავსე მუ-
ჭუქს შეუდრეველი ხელით მოსპრის და საქართველოს იარას
გამაკურნებელ მალამოს დაადებს.

ლეო კერესელიძე.

፭፻፭፻ ዓ.ም. . .

უურნალ « კავკაზის » და მისი რედაქტორის პატივცემულ
ბამბატის ამოქმედებაშ ძლიერ შეაშფოთა გაიძევრა პოლიტი-
კანების ტბორე. ნოე ყორდანია თავისი დამქაშებით მეტად
გაგულისებულნი არიან, თუ როგორ ვიღაც « მთიელი ბაქამა-
ტი » ერევა კავკასიის საქმეებშით და ჩვეულებრივის მათვის
საშუალებებით, სიცრუით, ჭორებით, დაბეჭდებით და ლანდ-
გა-გინებით გამოილაშქრენ მის წინააღმდეგ. მომაკვდინებელ
ცოდვებს აწერენ, რაზედაც „ კავკაზი “ უპასუხებს უკანასკ-
ნელ მე-10-11-ე ნომერში: „ პირველი მომაკვდინებელი ცოდ-
ვა ჩვენი რედაქტორის ბამბატის თურმე ის ყოფილა, რომ
ბამბატი კავკასიის ნამესტნიკის სამსახურში იყო, მაგრამ კავ-
კასიის ნამესტნიკის სამსახურში ხომ სხვა ბეგრი ფრიად პატი-
ოსანი პატრიოტებიც იყენენ. ჩვევ კი გვგონა, რომ რუსების
სამსახურს ქართველი მენშვერიკები ერთგულად ეწევოდნენ,
როდესაც ისინი ათა წელიწადი რუსეთის სახელმწიფო სათაო-
ბიროში ბრძანდებოდნენ და საქართველოზედ კრინტი ხმა არ
დაუძრავთ. მეორე სამარცხვინო ბამბატის ცოდვად მოჰყავთ
ის გარემოება, რომ ბ. ბამბატი იყო ჩრდილოეთ კავკასიის
მინისტრად. თუ ბ. ბამბატის მისმა ქვეყანაში მინისტრობა ჩაა-
ბარა, სხანს ის რაღაცას წარმოადგენდა მის ქვეყანაში და სწო-
რედ ეს გარემოება შეუმჩნეველი დარჩა ბ. შორდანისათვის,
როდესაც ის კავკასიის ფაკტს ხელს აწერს უცნობსა და საეჭ-
ვო სუნშებთან და ჩულიკებთან. “ *)

მესამე სამარცხვინო საქმედ „ ბრძოლის ხმა “ სთვლის
იმას, რომ როდესაც ჩრდილოეთ კავკასიის რესპუბლიკა დაემ-
ხო, ბამმატი ტფილისში გამოქცეულა, თითქოს როდესაც
საქართველო დაემხო ნ. ყორდანის სირცხვილი ვერ აეტანოს
და განჯის კარებთან თავი მოეკლას. ნამდვილად კი ბამმატი,
ჩრდილოეთი კავკასიის რესპუბლიკის დაღუპვის შამს იყო პა-
რიზში და ყაიგო თუ არა ეს ამბავი ჩამოვიდა ტყილისში,
სადაც დაუყონებლივ შექმნა რესპუბლიკის დაცვის საბჭო,
რომელიც იბრძოდა თავდადებულად დენიკინის წინაღმდევე.
როგორც ამ საბჭოს თავმჯდომარეს მას ხშირად უხდებოდა
ყოფნა საქართველოშიდაც და ადერბეიჯანშიდაც და, როდე-
საც საბჭოთა რუსეთის ჯარები შემოესია საქართველოს, სწო-
რედ ბამმატი გახდა ადერბეიჯან-მთიელთა კომიტეტის თავ-
მჯდომარე, რომელშიდაც შედიოდენ ჩრდილოეთი კავკასიის
და ადერბეიჯანის მინისტრები და მანვე მოაწყო რაზმი მთი-
ელ-ადერბეიჯანელებისაგან, რომელიც მხარ და მხარ იბრძოდა
საქართველოს ჯართან. თანაც საყურადღებოა, რომ ამ კომი-
ტეტმა, ნაცნობმა საქართველოს მთავრობის მიერ, ჩრდი-
ლოეთი კავკასიის და ადერბეიჯანის დროებით მთავრობადა,
ამცნო რაღიოთი უცხო სახელმწიფოებს თავისი წარმოშობა,
ჩრდილოეთი კავკასიის და ადერბეიჯანის რუსეთის ოკუპაციი-
საგან გახთავისუფლების და კავკასიის კონფედერაციის დამყა-
რების მიზნით. მენტევიკების „ ბრძოლის ხმას “ ეტყობა, რომ
უფრო სასახლოდ მიიჩნევდა ბამმატი გაცემულიყო არა სა-
ქართველოში, არამედ დენიკინთან და იქ ებრძოლა თავის ქვე-
ყის ინტერესების წინაღმდევე, როგორც ეს ქმნეს ნ. ყორდა-
ნის პარტიონებმა „ კავკასიის კონფედერაციის პაკტისა “
ჩულიკმა, სუნშამ და შაქმანმა. (იხ. „ოჩერკი რუსკოი სმუტი “

ლენ. დენიკინის ტ. 4, გვ. 126...).
მგითხველი ადგილად დარწმუნდება თუ რა ნაირად იბრძ-
ვის (თუმცა ეგ ახალი ამბავი არ არის ჩვენთვის) ნ. შორდა-
ნია და მისი ძალზედ შეთხელებული და დაქველებული ამაღლა.
ეს მხოლოდ იძირომ, რომ ბამბატი არ ეახლა შორდანიას, არ
მიიღო მისგან ლოცვა-კურთხევა და ორიოდე ასი ფრანკი და
ქება-დიდებას არ ასხამს შორდანიას იმ პოლიტიკას, რომელ-
მაც საქართველოს არა თუ დაუახლოვა მეზობელი ერები, არა-
მედ მტრადაც გადაჭიდა და ომები გააჩაღებინა. რა არის გ:-
საკვირველი იმაში, რომ ყოვლად მიუღებელ კავკასიელთათვის
შეამ-გვესლიანი მარქსიზმის მოძღვრება არ იწამონ კავკასიის
ერებმა და მათთან საქმის დაჭერა არ მოისურვონ, თუმცა
სცადეს მრავალჯერ, მაგრამ შეთანხმების პატები ნ. შორდა-
ნიამ ფულების გამოსაციცქლავად აქა-იქ გამოიყენა და მერე
თარიზედ ჩამოდვა და მტვერს შეაჭამა. სწორედ ბამბატის
დიდი დამსახურება იმაში გამოიხატება, რომ ცველასათვის

*) ჩრდილოეთი კავკასიის სახელით ეს პირები აწერენ ხელს პატარს.

ცრადად საჭირო და აუცილებლად განსახორციელებელი იდეა კავკასიის ერთა კავშირისა, მან ფართო საზოგადოებაში გამოიტანა და შამოიკრიბა რა გარშემო ცნობილი და გაელექტრიზინი გულწრფელი პატრიოტები ყველა ერებიდან კავკასიისა, ამ დიდს იდეას კავკასიის გაერთიანებისას გულწრფელად და თავ-დადებულად ემსახურება და უზრუნველყოფს მყარს ნიადაგს ერების ყველა წრეებში და თუ ნ. ქორდანია და მისი ავან-ჩავანნიც გულწრფელნი არიან რად არ უწყობენ ხელს და ებრძევიან? იმიტომ, რომ რაც მენტვევიკების გაკეთებული არ არის, ის არ ვარგა და ამიტომ არავის არ „გააჭარბენ“ მიუღედავად იმისა, რომ თითონ მაგათ არც ნიში, არც ცოდნა, არც სურვილი და არც რწმენა არა აქვთ არაფრის, მაგრამ ჩვენ ღრმადა გვწამს, რომ სიმართლე თავის გზას არ დაჰკარგავს და ლეშათ ქცეული მენტვევიზმი თავისი „ბელადით“ და „რაზმით“ ვერას გახდება და ვერას დაკლებს იმ დიდს იდეას კავკასიის ერთა ერთობისას, რომელიც მძლავრად წამოიჭრა და მიიმართება თავის ბუნებრივი და კანონიერი გზით.

三

უურნალ „ სამშობლოში “ კითხულიობა: „ უდავო სინამ-
დვილე ამარცხებს განყენებულ და ბუნდოვან საბუთებს, რო-
მელნიც ასე ბლობად გროვდებოდა ფაშიზმის წინააღმდეგ. სახელმწიფოებრივ ნიადაგზე მდგომი მიმართულებანი თან და
თან ითვისებენ იმ აზრს, რომ სახელმწიფოს ავტორიტეტის
ამაღლება, მტკიცე მმართველობა და საკვეყნო ცნტრელსები-
სათვის პიროვნულ და კლასიურ ეკონომის აღავმვა სახელმწი-
ფოებრივი ძალითა და ზეგავლენით, რაც შეადგენს იქალიურ
ფაშიზმის უმოავრეს შინაარსს, ერთად-ერთი გზაა თანამედ-
როვე აშლილ და აფორიაქტულ ცხოვრების დასაწყობად, და-
სალაგებლად, და უფრო მტკიცე და საიმედო საფუძველებზედ
დასამკიდრებლად. “

ჩვენ სიამოგნებით აღვნიშვნავთ, რომ ამ წერილის აკტორი
ბ. ალექსანდრე ასათიანი იზიარებს იმ აზრს, რომელსაც ცხრა
წლის განმავლობაში თეთრი გიორგი უყიფინებს ქართულ სა-
ზოგადოებას. ჩვენ ვამბობდით და ვამბობთ, რომ დამონებუ-
ლი ერის უფლების აღსადგენად საჭიროა მაღალი ეროვნული
შეგნებით, სრული პატრიოტიზმით გამსჭვალული, ერთის
ეროვნული დარაშემულობით, ერთი ეროვნული დისციპლინით,
ერთი დროშის ქვეშ ერთი უშენაესი იდელისაკენ ეროვნულ
თავისუფლების მოპოვებისა უყოფმანო და მაგარი ხელის უფლე-
ბით. ღმერთს ექნას ბ. ასათიანი სიტყვიდან საქმეშედ გადა-
სულიყოს.

ასათიანის აზრებს უფრო კოცლად იმეორებს ბ. დ. ვაჩაძე
ცოტა უფრო მსუბუქად და თანაც ახალგაზრდობას უსაყვე-
დურებს, როგორ თუ ახალგაზრდობა ძველ თაობაზედ უკმა-
ყოფილობას ჰქებდავს და თვით ეძებს ახალ გქებს და ახალს
იღებს. ასე ზეგა ყოველგან და ყოველთვის. ცხოვრება მიღის
წინ, განსაკუთრებით ჩვენს დღოში, იცვლება და ახალგაზრ-
დობაც, თანამედროვენიც ამ ახალით საჩრდოობს. ეს ახალი
იტაცებს და აბა დავით ვაჩაძის ორი ათეული წლის აზრო-
ვნებანი და სულიერი ლტოლვანი არ აკმაყოფილებდენ დღე-
ვანდღლ ახალგაზრდას რა გასაკირველია. არცა მხოლოდ კუნ-
თებშედ და ჸქლავებშედ ამყარებენ თავიანთ ბედს ახალგაზრდე-
ბი, თუმცა, შრომისთვის და ბრძოლისთვის ახალგაზრდული
ძარღვანი კუნთები სჯობია და საკირხოა. ვიდრე მუხლებში
ქარებ გამჯდარი აკანკალებული მოხუცის შუბლები, არამედ
საღ აზროვნებაზედაც და თანამედროვე იდეათა მსვლელობა-
ზედ, მათ შესწავლა, შეგრძნობაზედ და, რა ვქნათ, თუ ახალ-
გაზრდები არ დარჩებიან სულ მუდამ ერთ წერტილზედ ყურ
მოჭრილ ყმად თავიანთი ლიდერების დაობებული და დრო
მოჭრილო ითვიბისა.

ბ. ვაჩნაძე ემიგრაციის ამღვრევას მე-11-ე წლის თავზედ
აბრალებს პასუხის გება მოკლებულს, ხელოვნურად გამრავ-
ლებულს, აშლილ-დაშლილ ქართულ ჰოლიტიურ პრესას და
ზოგიერთ მოლვაწეთა ეგოისტურ მავნე გავლენას. ნაწილობ-
რივ ეგ მართალია, მაგრამ ისიც მართალია, რომ ბ. ვაჩნაძემ
კარგად იცის არსებობა ისეთი მალისა, რომელსაც ქართული
მეწარმეები ეწოდება და რომელიც ყოველთვის, ყოველს შემ-
თხვევაში, ყოველი წესირი და უწესო საშვალებებით სცდ-
ლობს დაარღიოს ყველაფერი ის, რაც მას არ ემორჩილება,
დაქსაქსის, დაშალოს, დაპყოს რათა თავისი თავი უცნებელ
ჰყოს და ითარებოს ბოროტი საშუალებებით თავისი საკეთილ-
დღეოთ, მიუხედავად იმისა თუ რა სარგებლობა ან ვნება მო-
აქვს თავისი ქვეყნისთვის, რომლიც არც არასოდეს აინტერე-
სებოთ თა არა ახორ აინტერესიბო.

三

ପାର୍ଶ୍ଵ ପାର୍ଶ୍ଵଙ୍କ - ମେତାପାର୍ଶ୍ଵ ଅଧିକାରୀ

(ଡାକ୍ତର ମନ୍ଦିର ଜୀବନଶୈଖନିକାଲେଖନ)

„ ბრძოლის ხმის „ მე-47-ე ნომერში „ გრ. ურ. „ სწერს: ჩვენს მკითხველს ჯერ კიდევ არ დაგიწყებია ის აღშფოთება, რომელიც გამოიწვია ქართულ ემიგრაციაში „ თეთრი გიორ-

გია „-ში, *) მოთავსებულმა წერილმა, ზომელშიდაც რუსულ
ენას „ ძალის ენას „ ეძახდენ. პარიზის ჰარტუმბა კალინკოვ
ამ თავის სხდომაშედ სასტუკად გაჟირდა მისი აკტორები და
შესაფერი რეზოლიტიაც მიიღო. — ეს კვლავ უძრავი მარ-
თალია და ბ. გრ. ურ. ესოდენ საქება და სანატრელ რეზოლუ-
ციას კიდევ მოყვა მისთვის ფრიად სასიამოვნო ამბავი. პარიზ-
ში ფრანგულ ენაზე ვინმე დე გულევიჩმა გამოსცა წიგნი
« ცარიზმ ე რევოლუციონ », სადაც, რა თქმა უნდა, ორიო-
დე ბინძური რუსული ტლინკი საქართველოსაც უთავაზა და
სხვათა შორის ამბობს შემდეგს: „ საქართველოში რუსეთმა
შეიტანა თავისი მძლავრი კულტურა და ქართველები საქვე-
ბით შეეგუენ მას და შეითვისეს ის. ამის დასამტკიცებელი ის
არის, რომ აქ პარიზში ქართულ კოლონიის კრებაზედ მთელმა
ქართველმა ემიგრაციამ დაპგმო და გაპიცხა თავის რეზო-
ლუციაში სეპარატისტები და თავის საყვარელ სამშობლოდ
რუსეთი აღიარა. რეზოლუციას გარდა სეპარატისტებისა მთე-
ლმა ემიგრაციამ ერთად მისცა ხმა. “

აპარელა ნათქვამი — ფერი ფერსა, მაღლი დმერთსაო. როგორი ერთაზროვნება და ერთსულოვნობა აღმოაჩნდა ქართველ მენშვევი გრ. ურ-ს და რუსის შავრაზმელ დე გულევის, და ეს არც გასაკირველი, რათგან ამ კრებაზედ, 30 მარტს, ბ. გრიგოლ ურატაძემ, რომელიც იმ დღეს გამოვიდა, თანახმად მისივე განცხადებისა, ლოციალ-დემოკრატიული პარტიის სახელით, ხმა მაღლა აღიარა: „ ჩევნ თეთრ-გიორგულ საქართველოს რუსეთი გვირჩევნიათ. ” დმერთმან მზე და მთვარესავით შეგაბეროსთ ტურტლიან რუსებს. ხოლო ჩვენ, თეთრგიორგელები, ბერნიერად ქსოვლით ჩვენს თავს, მიუხედავად დაგმობის რეზოლუციისა, რომ თქვენსა და შავრაზმელ რუსის დე გულევის რაზმი არ მოგზდით. რამდენად სასაჩვებლოა ქართული საქმის პროპაგანდისათვის უცხოეთში ასეთი ფრანგული წიგნი, ამას ისევ თუ მკითხველი მიხვდება, თორემ თქვენთვის რომ ამას მნიშვნელობა არა აქვს ესეც კარგა ხანია გიცრო, რათგან რუსების ხათრით თქვენი საქმიანობა საქართველოსათვის მხოლოდ მავნეზელი ყოფილა და იქნება მარად ბ. გრ. ურ. და ბ.ბ. მარქსისტები.

მეგობარი.

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

ბატონი რედაქტორი! უმორჩილესად გთხოვთ
თქვენ პატივცემულ გაშეთში უცვლელად მოათავ-
სოთ ბ. ნიკიფორე ქათამაძის წერილი.

କୀମିର ଆଶ୍ରିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଆଯାଇଛି।
କୀମିର ଆଶ୍ରିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଜୀବନକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦିଆଯାଇଛି।

ლრმა პატივისცემით სიმონ ბერი.

ສົາມອງນູບດີຕ ກວິກອນັບດີ ຜ້າຮຸສູລະ. ພົບ ສາງເຈົ້າຮົມ ຜ້າຮຸສູລະ ດົບລົບໄດ ກູ່ທີ່ໃນ ກາມນົມເຕົກໂນງ. ລົມເຮົາຕອນ ຮົມເມ, ຮຳ ດັບດົນໂຈກຣີ ພູກາຍໃຈ! ໂດຍລືບຕ ກາວຳລູບດີ ຕູ້ານັ້ນຈຳຮັາສ ດັ, ນັບເງິນ ສູງຂູນເງິນ ຊົດາມເທິກຣຸາຮົມ ກາປີ, ດັບກູ່ຫຼຸກໂຄ ສູດາຮຸແລ້ວລົບດີຕ ກາດູກູ່ເຊົາແລ້ວດີ ດົບລົບ ກາມນົມວິທີເບົດໝູລ ກົງທີ່ສ. ປູກເລົາແຜ່ຮົມ ລາມາຖ ດັບດົນໂຈກຣີ ດັບແຈ້ງດີຕ ກູ່ມີ ກູ່ລົບທີ່. ສານະກວມ ປູ້ຕົມ ກີ, ຮົມເມລົມໂຄ ຮົມເມສ ຕູ້ານັ້ນ ຜົບ ອີນ ພູກ ກາມນົມເຕົກໂນລີ ດັ ມົວຕົມມົນລາດ ມົງລົບໄດ ດັ- ທຸກໂລກແບດສ, ແດຍ ຕ້າດູກໂຄສູງມາສ ໃຫ້ງວິວດາ ຮົມເມທີ່. ຜ້າຮຸມນອນິດກອ- ຈ ທີ່ຕົມ ຖີ ກາສງ່ຽນອີນ ຕູ້ນູກຈີສ ຕ້າດູກຮັາ ປູ້ຕົມໂຄ ດັ ດູກເງິນປຸກໂຄ ດັບແຈ້ງດີຕ ປູກເລົາແຜ່ຮົມ ລາມາຖ ດັບດົນໂຈກຣີ ດັບແຈ້ງດີຕ ກູ່ມີ ກູ່ລົບທີ່.

პარიზის ვიწრო ქუჩიდან სიცილიის კანტელზე ამოვფოფ-
ი თაგს; ვხედავდი მებადურს, რომელიც პატარა
ქროსტერ თევზებს იშერს; შემდეგ ოქროსტერი თევზები, რა-
ც მანჯანებით, ლამაზ თუნუქის ყუთებში თაგსდებიან და
თელ მსოფლიოზედ მოგზაურობენ. პატიოსანი, მშრომელი
ოქალაქე გახსნის ლამაზ ყუთს, ბურზე კარაქს დაცებს, კა-
აქზე ოქროსტერ თევზს დასდებს და შეექცევა გურიელ ლუკ-

კვერცხის ნაჭუჭები უდარდელ სოფელს და მწით გაშუქე-
ულ ეზოს მოპაგონებდა, სადაც თეთრი, მსუქანი ქათმები,
ოგონოც დედოფლები დასეირნობენ და თეთრ კვერცხებსა
დებენ. გლეხი აგროვებს კვერცხებს, ქალაქში ჩამოაქცეს. ბა-
რი გააქცეს და შემდეგ პატიოსანი მოქალაქე ან ტაფა-მწვარს
კუთებს უნიკრიში ნაყიდ ხუთ ფრანგინან პრიმუშზე, ან ალა კო-
ათ მიირთმევს. აკი გსთქვი, რომ კვერცხის ნაჭუჭები სოფელს
ომაგონებდა და დამიჯვრეთ, — ისე მიყვარს სოფელი, რომ
მერთს, ადამიანის მაგივრად, ერთ მსუქან დედლად, ან დეზ-
არ მამლობ დაგინია, უარს კა დაფიქტო.

მაგრამ დღეს სულ სხვა თვალით გხედავ კველაფერს! სანა-
ვე ყუთი მხოლოდ აღშოოთებას იწევეს ჩემზი. მართლაც, ბა-
ონებო, განა დასა შეებია კაცობრიობის კულტურულ ცენტ-
რი, პარიზში. პატიოსანი მოქალაქის ესთეთიურ გრძნობების
საოცნება!

ჩემს ფრანგულის წინ, მაშასადამე ჩემი ცხვირის წინ, სანაგვე
უთი რა უფლების ძალით? სად არის აქ დაცული პიროვნე-
ულის ხელუხლებლობა? მაგრამ, ეს კიდევ არაფერი, ესთქვათ,—
და ამას უნდა იკავოთ ასეთი უნდა იკავოთ.

*) ჩინელი ხომ არ არის ეგ ოჯახ აშენებული, არ იცოდეს, თმ « თეთრი გეორგი », « წმიდა გიორგი », საზოგადოდ ხელი « გიორგი » და არა « გეორგია » არსებობს საქართველოში ეს ყოველი რჯულის აღამიანმა იცის, მაგრამ გრ. ურ. ა „ ბრძოლის ხმას „ ან რჯული ვინ მისცა ან ღმერთი.

